

रोगाः पञ्चषष्टिः सप्तस्वायतनेषु तत्रायतनान्योष्ठी
दन्तमूलानि दन्ता जिह्वा तालुकण्ठः ‘सर्वाणि
चेति । तत्राष्टावोष्ठयोः । पञ्चदश दन्तमूलेषु, अष्टौ
दन्तेषु, इति चोपक्रम्योक्तं यथा ।

‘दन्तमूलगतास्तु शीतादोः दन्तपुण्ड्रकोः दन्तवेष्टकः
शौषिरो ४ महाशौषिरो ५ परिदरः ७ उपकुशो ७ दन्तवैदर्भो ८
वर्द्धनो ८ ५ धिमांसो १० नाड्यः १५ पञ्चेति’ इत्युद्दिष्टं शोणितं
दन्तवेष्टेभ्यो यस्माकस्मात् प्रवर्तते । दुर्गन्धोनि सङ्गणानि
प्रकृतेर्नि स्मृत्तिं च । दन्तमांसानि शीथ्यन्ते पचन्ति
च परस्परम् । शीतादो नाम स व्याधिः कफशो-
णितसम्भवः । दन्तयोस्त्रिषु वा यस्य श्वयथुः स रुजो
महान् । दन्तपुण्ड्रको ज्ञेयः कफरक्तनिमित्तजः २ ।
स्त्वन्ति पृथक्धिरं चला दन्ता भवन्ति च । दन्तवेष्टः
स विज्ञेयो दुष्टशोणितसम्भवः । श्वयथुर्दन्तमूलेषु रुजा-
वान् कफरक्ततः । लालास्रावो स विज्ञेयः कण्डू-
मान् शौषिरो गदः ४ । दन्ताश्चलन्ति वेष्टेभ्यस्तालु चाय-
वदीर्यते । दन्तमांसानि पचन्ते मुखञ्च परिपी-
द्यते । यस्मिन् स सर्वजो व्याधिर्महाशौषिरसंज्ञकः ५ ।
दन्तमांसानि शीथ्यन्ते यस्मिन् ठीवति चायसृक् ।
पित्तासृक्कफजो व्याधिर्ज्ञेयः परिदरो हि सः ६ । वेष्टेषु
दाहः पाकश्च तेभ्यो दन्ताश्चलन्ति च । आचङ्कितः
प्रवर्तन्ति शोणितं मन्दवेदनाः । आध्मायन्ते स्मृते
रक्ते सुखं पूति च जायते । यस्मिन्नुपकुशः स
स्यात्पित्तरक्तकृतो गदः ७ । दृष्टेऽपि दन्तमूलेषु संरम्भो
जायते महान् । भवन्ति च चलादन्ताः स वैदर्भो-
ऽभिवातजः ८ । भारतेनाधिको दन्तो जायते तीव्र-
वेदनः । वर्द्धनः स मतो व्याधिर्जाति रक्च प्रशा-
स्यति ८ । ज्ञातव्ये पश्चिमे दन्ते महान् शोथो महा-
रुजः । लालास्रावो कफकृतो विज्ञेयः सोऽधिमांसकः १० ।
दन्तमूलगता नाड्यः पञ्च ज्ञेया यथेरिताः १५ । ‘दन्त-
गतास्तु दाहनः १ क्रिमिदन्तको २ दन्तहर्षो ३ भङ्गनकः ४
दन्तशर्करा ५ कपालिका ६ श्यावदन्तो ७ हनुमोक्ष ८ चेति ।
दाह्यन्ते बद्धधा दन्ता यस्मिंस्तीव्ररुगन्तिताः ।
दाहनः स इति ज्ञेयः सदागतिनिमित्तजः । कृष्ण-
श्चिद्री चलः स्रावो स संरम्भो महारुजः १ । अनि-
मित्तरुजो वातादिज्ञेयः क्रमिदन्तकः २ । दशनाः शीत-
सुषणञ्च सहन्ते स्पर्शनं न च । यत्र तं दन्तहर्षन्तु
व्याधिं विद्यात्समीरण्यात् ३ । वक्त्रं वक्त्रं भवेद्यस्मिन्

दन्तभङ्गश्च तीव्ररुक् । कफवातकृतो व्याधिः स भङ्गन-
कसंज्ञितः ४ । शर्करेव स्थिरामृतो मलोदन्तेषु यस्य
वै । सा दन्तानां गुणघ्नी तु विज्ञेया दन्तशर्करा ५ ।
दलन्ति दन्तवल्लकानि यदा शर्करया सह । ज्ञेया
कपालिका सैव दशनानां विनाशिनी ६ । योऽसृग्म-
न्नेष पित्तेन दग्धो दन्तस्त्वग्रेष्ठतः । श्यावतां नीलतां
वापि गतः स श्यावदन्तकः ७ । वातेन तैस्तैर्भावेस्तु
हनुमोक्षविमोक्षतः । हनुमोक्ष इति ज्ञेयो व्याधिर-
र्दितलक्षणः ८ ।

दन्तलेखक इति दन्तान् लिखति जीविकार्थम् लिख-
‘संज्ञायाम्’ पा० खलु ‘नित्यं क्रीडाजीविकयोः’
पा० नित्यम० । दन्तलेखनरूपजीविकायुक्ते । ‘अक्के-
जीविकार्थे’ पा० पूर्वपदस्यादादात्तत्वम् ।

दन्तवक्त्र पु० कण्डूपाधिमे द्वापरयुगोद्भवे हिरण्यकशिपोरव-
ताररूपे नृपभेदे ‘हिरण्यकशिपुर्गोऽसौ दैत्यराजोऽभवत्
पुरा । पृथुकीर्त्या’ तु संजज्ञे तनयो वृद्धशर्मणः । कण्डू-
पाधिपतिर्नीरो दन्तवक्त्रो महाबलः’ हरिवं० ३५ अ० ।
‘अधिराजाधिपञ्चैव दन्तवक्त्रं महाबलम् । जिगाय कर-
दञ्चैव कृत्वा राज्ये न्यवेशयत्’ भा० सं० ३० अ० । सहदेव-
दक्षिणदिग्बिजयोक्तो ‘द्वारवत्यां निवसता यदुसिंहेन तेन
वै’ इत्युपक्रमे ‘दन्तवक्त्रश्च कण्डूषो निहतो दक्षिणापथे’
हरिवं० १७३ अ० । द्वारकावासकाले कृष्णेन बध्ने वर्णितः ।
‘मातृष्वस्त्रे यो वस्यैवो दन्तवक्त्रश्च पाण्डव ! । पार्षदप्रवरौ
विष्णोर्विप्रशापात् पदच्युतौ’ भाग० ७।१३२ इत्युपक्रमे
हिरण्यक्षादिजन्मनाशोक्तानन्तरम् ‘तावेव क्षत्रियौ
जातौ मातृष्वस्त्रात्मजौ तव । अधुना शापनिर्मुक्तौ
कृष्णचक्रहतां हसौ’ । ४४ ‘कृष्णोऽपि तसंज्ञं गुर्व्यौ
कौमोदक्या स्तनान्तरे । गादनिर्भिन्नहृदय उदमन् रुधिरं
सुखात् । प्रसार्य केशान् बाह्वङ्गीन् धरण्यां न्यपतद्गुह्यः ।
ततः सूक्ष्मतरं ज्योतिः कृष्णमाविशदद्गुह्यं’ भाग० १०।७७।७

दन्तवक्त्र पु० दन्तस्य वल्लकमिव । दन्तावरकचर्मात्मको मांस-
भेदे ‘दलन्ति दन्तवल्लकानि यदा शर्करया सह’ सुश्रुतः ।
दन्तवर्त्ति स्त्री दन्तनिर्मिता वर्त्तिः । ‘दन्तैर्हृत्तिवराहोद्भू-
तवाञ्छाजखरोद्भवैः सशङ्खमौक्तिकाभ्योधिफेनैर्मरिच-
पादिकैः क्षतशुक्रमपि व्याधिं दन्तवर्त्तिर्निवर्त्तयेत्’
चक्रदत्तोक्ते वर्त्तिकाभेदे । [व्योष्ठे हेम० ।

दन्तवस्त्र न० दन्तस्य वस्त्रमिव च्छादकत्वात् । दन्तवासश्च
दन्तवासस् न० दन्तस्य वास इवाच्छादकत्वात् । व्योष्ठे लिङ्का०